

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: ledorot@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840*

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אקנין	שם פרטי: רחל
--------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: רביבו	בלועזית Revivo	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחל	בלועזית Rachel	מין: נ
מקום לידה (ישוב, מחוז): טיזניט מרוקו	בלועזית Tisnit	תאריך לידה: 1935
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: טורה	ארץ לידה: maroko
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טיזניט מרוקו	בלועזית	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: טיזניט מרוקו	תאריך השחרור: 1943	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1953	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): נגבה

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ב-1935 לאבא יוסף ואמא טורה, היו לפניי כבר ששה ילדים, אבא מוכר סחורה בשווקים, למדנו בבית הספר המקומי, החיים היו סבירים לחלוטין, ונעימים.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

התחילה המלחמה ב-1940, הערבים התחילו להתנכל לנו, היה עוצר וכך אבא לא היה יכול לצאת לשווקים למכור, לא היה כסף לא היה אוכל, היינו ממתנים לשעות הערב בזמן שהיו מחלקים לצבא הצרפתי אוכל והיינו גונבים מהדוכנים, מפעם לפעם היינו מקבלים כרטיסים של קצבה ללחם, יום אחד שלחנו את חיים אחי עם הכרטיס להביא לחם, חיים אכל את הלחם בדרך מתוך רعب, וכך באותו יום כולנו הלכנו לישון רעבים מאוד.

החיים היו מלאי פחד, בארבע אה"צ היינו כבר סגורים בבית, המטוסים היו מפגיזים מלמעלה, מעולם לא היינו יודעים אם הגרמנים מפגיזים או האמריקאים, חפרנו מחוץ לבנין תעלות על מנת שיהיה לנו היכן להתחבאות בזמן ההפצצות בערבים בזמן הפצצות היינו רצים לתעלות על מנת שלא נפגע. לא היה אוכל המחסור היה משווע, הייתי הולכת לשדה התירס הסמוך וגונבת קצת תירס, אימא בבית הייתה מטגנת לנו את זה מעט. ב-1945 היה קשה לחזור לשגרה, הפחד עדיין רדף אותנו חזרנו לאט לאט לבית הספר להשלים לימודים, אמא נשארה עם הילדים הקטנים, ואבא חזר לעבוד עם החמור שלו בשווקים, עדיין המחסור היה רב.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד חייך בארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

ב-1953 קיבלנו אישור לעלות לישראל, אני הייתי בקבוצה מיוחדת לא בעליית הנוער כי כבר עברתי את גיל 14, שהינו במחנה בקזבלנקה, משם עברנו למרסיי שם שהינו כחודש, ומשם עלינו עם אוניית נגבה לשער העליה חיפה. בשער העליה שהינו 4 חודשים, אחר – כך עברתי עם דודתי לחדרה לא היה לי עבודה ונאלצתי לעבוד בקטיף בריסוס, בחום ובקור וזה היה לי מאוד קשה, אך תוך 4 שנים הכרתי את בעלי חיים, שאני נשואה לו מאז, יש לנו 6 ילדים ו12 נכדים.

ראיון: דור פבר, בית – שמש, מרץ 2014